

QUÀ NHỎ TÌNH SÂU

Chuyện phiếm của Anh Phương Trần Văn Ngà

Thời gian qua nhanh, như người xưa nói: bóng câu qua cửa, thắm thoát thoi đưa, đi đi mãi có chờ ai đâu. Thời trai trẻ, tôi có dịp dạy học tại một trường trung học Tàu ở vùng Chợ Lớn của Hòn Ngọc Viễn Đông. Đặc biệt, độc nhút vô nhị tại Việt Nam, trường trung tiểu học này do một giáo sư tiến sĩ Luật làm Hiệu trưởng. Sau ông giữ chức Bộ Trưởng Giáo Dục, vợ ông thay thế chức vụ Hiệu trưởng cho mãi đến ngày 30.4.1975 và hai ông bà đã lần lượt qua đời ở nước Pháp.

Trường học này rất giàu, trả lương giáo sư cao gần gấp đôi trường công lập Việt và có cả lương tháng 13 như các trường Pháp. Tôi cũng có trái qua, biết thụ hưởng nhiều thú vui tiêu khiển khi đi dạy học, làm thăng hoa cho cuộc sống. Lúc bấy giờ, tôi còn thiếu vào nơi gọi là "nhút dạ đế vương" mà ở khu ăn chơi Chợ Lớn thập niên 50, 60 đã có, nhưng tôi chưa có dịp thưởng thức vì túi chưa đủ nặng.

Có phải thời gian chờ đợi tôi cho đến ngày tôi còn chín tháng mười ngày sẽ tròn tria chín mươi cái xuân già, tôi hưởng thụ, dù không phải một đêm nhút dạ đế vương với ý nghĩa ăn chơi trác táng mà chỉ có hơn hai tiếng vàng ngọc cứ tạm gọi là hai tiếng đế vương - làm vua bản thân thật vui quá, đã quá và rất hạnh phúc. Tôi có cơ may yêu đời ham sống hơn bao giờ hết dù đã qua mốc "quá độ" chuyên giới, thích ngồi phun nước vì không phun qua đầu ngọn cỏ để tránh bị ướt quần. Đó cũng là vòng lẩn tránh của trần gian cõi tạm, từ trẻ thơ nằm hay ngồi mần "việc nước", nay sắp U100 cũng trở lại cảnh cũ thời bê bi.

Bỗng nhiên tôi có tin vui không phải tin vui trong giờ tuyệt vọng mà là thứ tin vui, tôi ôm ấp cái thú vui trong tâm tay bao nhiêu năm nay, không nói ra cho con cháu biết vì sau cái vụ mổ tim có nhiều biến chứng, tưởng đâu đứt bóng. Sức khỏe của tôi xuống thấp, đi đứng chệnh choạng, con cháu đi chơi xa hay đi xem ca nhạc, bóng rổ, chúng thường không mời tôi đi như trước kia. Thế là tôi chỉ còn ở nhà nhìn bà xã cho đỡ buồn.

Một ngày đẹp trời (thứ ba 12.3.24), ba đưa cháu ngoại, hai trai một gái "rủ" thay vì nói mời có vẻ còn "phân chia giai cấp", ông ngoại cùng ba cháu đi xem một trận bóng rổ hay, đáng đồng tiền bát gạo - các cháu đã mua vé thưởng ngoạn trận bóng rổ này cũng đã mấy tháng trước. Đội Sacramento Kings - California của quê chúng tôi đấu với đội Bucks của thành phố Milwaukee, tiểu bang Wisconsin. Bucks, một đội sừng sỏ với ba siêu sao nổi tiếng của NBA, Giannis Antetokounmpo, Damian Lillard và Khris Middleton... đang đứng nhì bảng tổng sắp các đội bóng rổ miền Đông - Eastern Conference, từng chiếm chức vô địch NBA gần đây. Còn đội Kings đứng hạng sáu của Bảng miền Tây - Western Conference. Kings cũng có các sao, như Labonis, Fox,

Monsk, Barnes, tài năng không toả sáng rực rỡ như Antetokounmpo, Lillard của Bucks.

Kings đấu trên sân nhà có lợi thế được khán nhà cổ vũ nhiệt liệt. Mỗi khán giả vào xem trận đấu hôm đó được tặng một cái chuông bằng kim loại mỏng và một bàn tay mềm nhẹ dùng cổ vũ đội nhà mỗi khi cướp được bóng hay ném bóng vào rổ ghi điểm. Những tiếng vỗ tay, tiếng chuông không dứt, bàn tay múa quạt qua lại cổ vũ bằng tay bằng miệng vang rền ngập tràn sân đấu tạo thêm hưng phấn, khí thế vui nhộn cho khán giả và kể cả cầu thủ.

Một trận đấu mà tôi yêu thích có cảm nhận như mình lạc vào nơi vui chơi nhút nhát để vương vô cùng phấn khích, hoà nhịp với sự kích động nhiệt tình cổ vũ ủng hộ đội nhà liên tục. Những tiếng la, dậm chân trên sàn khán đài của những "giai nhân" xồn xồn mà không phải những nam thanh niên hiếu động, cũng là một chuyện lạ. Tiếng vỗ tay vang động hoà với tiếng cổ vũ la hét cùng với âm thanh hỗn tạp của tiếng chuông lắc khua mạnh luôn vang động của các vận động viên nhiệt thành của Kings làm cho sân đấu thêm bùng bùng khí thế, các sao của Kings lên tinh thần thi đấu lại thêm hay, xuất sắc.

Từ đầu trận đấu cho đến kết thúc bốn hiệp (12 phút mỗi hiệp) Kings xứng danh với tên King - Vua lúc nào cũng dẫn đầu, đấu ngoạn mục áp đảo đội khách. Trong giữa hiệp cuối, Kings có lúc dẫn trước một đội lớn, mạnh, nổi tiếng hơn Kings, cách biệt lên đến 40 điểm và kết thúc trận đấu Kings thắng Bucks 35 điểm ngoạn mục. Một tỷ số đau buồn tệ hại nhút của đội Bucks mang chuông từ Milwaukee sang khuây khuây động Thủ phủ Sacrameto, chẳng may, chuông bị rè bị bẽ!

Thú thiệt, giới tính nam thời trẻ trong tôi cũng khá mạnh mà tôi lại mê chơi thể thao hay xem thể thao còn hơn mê đào, thể cũng là một nghịch lý của đời tôi. Ở Việt Nam tôi mê đá banh và thường ngoạn tại sân đấu. Còn ở Mỹ tôi lại yêu thích nhất là môn thể thao tổng lực bóng rổ - basketball. Quả bóng luôn luân lưu trên sân suốt trận hùng hục khí thế ít có thì giờ chết như đá banh có quá nhiều động tác lừa đảo banh, mất nhiều thì giờ sôi động liên tục. Và sân vận động bóng rổ lại nhỏ hẹp hơn sân đá banh hay sân chơi dã cầu (Football) nên sự di chuyển bóng luôn liên tục, không ngừng nghỉ, không chán mắt. Tôi lại càng không thích cách chơi quá dữ của football, mỗi cầu thủ trang bị như ra trận đánh đấm rất ngẫu, có nhiều người Việt cũng mê football chết bỏ và cũng từng tán gia bại sản vì chơi cá cược ăn thua lớn...

Từ lúc học tiểu học đến trung học, tôi mê chơi đá banh, chân tôi bị thương tích khắp nơi, may là chưa bị gãy lần nào. Cũng cái chân mặt có cú sút cực mạnh từng làm điên đảo thủ môn, nay nó lại trả thù tôi, cứ mãi "búp măng" không thấy gân. Nó không dễ yêu như các bàn chân đẹp của mấy cô nàng chân dài người mẫu hay "hoa k... hôi" mà hai chân tôi lại rất dễ ghét, hành hạ tôi mất ngủ, không yên giấc, đi đứng thêm khó khăn cần có "gậy chỉ huy" (cane - bâton de commandement) để phòng vấp ngã.

Tôi có cơ may được đi xem một trận đấu bóng rổ nhà nghề NBA Kings-Bucks thật quá vui, tuyệt vời trên cả tuyệt vời, chẳng khác nào dân chơi cầu ba căng mê thích nhứt dạ đế vương.

Các cháu còn đãi ông ngoại một cái hamburger tổ chẳng \$15 và một lon bia "đúp" \$20 vừa vui thích thưởng ngoạn trận đấu hay của Kings vừa ăn ngon và uống bia nhiều thật quá đã.

Tôi so sánh, nhứt dạ đế vương và đêm thưởng ngoạn trận bóng rổ tuyệt vời này. Theo tôi nghĩ, có lẽ đêm thưởng ngoạn bóng rổ còn ngon lành hơn đêm hoan lạc nhứt dạ đế vương vì không mất nhiều sức vật lộn, không tốn quá nhiều tiền, mất thì giờ chờ a múi cắn hạt dưa đút cho chàng... Tôi nói đùa với các cháu:

- Ông ngoại xem trận đấu này quá đã, ông quá sẽ còn sống thêm vài tuổi vì đội Kings hạ gục đội Bucks sừng sỏ, thắng điểm cao vút dễ sợ, không ai ngờ Bucks thảm bại ê chề như thế. Sự sung sướng đó còn hơn sung sướng nhứt dạ đế vương vì không mất sức và mồ hôi bị các nàng tiên "quần bằm dập đời trai", tốn nhiều tiền và một đêm mất ngủ. Đêm đó, đội Kings thân yêu của chúng tôi chiến thắng Bucks huy hoàng với tỷ số chóng mặt 35 điểm cách biệt mà tôi chưa bao giờ nghĩ tới. Đây cũng là trận đấu thứ ba yêu thích cao điểm nhứt trong suốt quá trình hơn 31 năm ở Mỹ, tôi quá vui sướng thưởng ngoạn một trận bóng rổ, có nhiều ấn tượng nhứt, dù tôi cũng đã có hàng chục lần xem bóng rổ chơi trên sân đấu không phải trên màn hình TV.

Bốn ông cháu chúng tôi ngồi ở hàng ghế thứ 9, cách sân đấu, khá gần xem thật mãn nhãn mà cũng kẹt cho ông già giết giặc 90, đi tiểu lại quá xa, có cháu ngoại "kè" giúp tôi lên xuống chỗ ngồi, có gậy chống mà tôi phải đứng dừng lại vài lần nghỉ mệt. Thật là con mắt hại chân, thưởng ngoạn trận đấu xem gần cho đã mắt lại hại hai chân thêm đau đầu gối và hai bàn chân sưng vù. Tội nghiệp hai chân tôi quá mà tôi còn mơ ước đi xem trận Kings vào các trận playoffs mùa này dù chân có sưng quá thì mặc kệ chân mà tâm thần và hai mắt tôi mê thích thì cứ xung phong như ra trận đánh giặc vậy, không sợ chi cả.

Khi tôi sang Mỹ diện HO tháng 4. 1993, học ESL được một mùa, tôi tìm dớp lao động thức khuya dậy sớm, đi giao nhứt báo tại các tư gia, tiền công trên dưới bảy trăm đô tháng mà tôi chịu chơi. Lần đầu tiên, cách nay trên 25 năm, tôi mua một vé cũng ở vào hàng ghế cách mặt sân đấu trên dưới 20 hàng ghế. Giá vé mắc gần xấp xỉ nửa tháng tiền công bỏ báo (trên \$300) vì Kings đấu trận thứ 7 với Lakers vòng Playoffs. Nếu đội nào thắng sẽ đấu trận kế tiếp tranh chức vô địch Bảng Miền Tây. Và nếu tiếp tục thắng sẽ còn phải đấu thêm với đội vô địch bảng Miền Đông tranh chiếc cúp vô địch danh giá của giải NBA. Năm đó Lakers chiếm chức vô địch NBA. Nếu Kings thắng Lakers đêm oan nghiệp thua Lakers chỉ một điểm ở giây cuối cùng của trận do công của sao Lakers là Henry từ góc phải ném ở vạch 3 điểm ghi bàn thắng sau khi Lakers đã thua Kings 2 điểm. Kings cũng có thể làm nên lịch sử như Lakers.

Oan nghiệt thay! tiếng còi chấm dứt trận đấu thổi lên làm cho tất cả khán giả ủng hộ Kings tiu nghỉ đau buồn cho đội Kings xấu số, ngực tôi bị đè nặng gần như muốn tắt thở. Tôi quá buồn chán đau khổ, thần thờ đi ra lấy xe lái về nhà. Lần đó, mua vé, mỗi khán giả được biếu một chiếc áo pull có logo của đội Kings, tôi còn mãi giữ chiếc áo Kings kỷ niệm nhớ đời đó cho mãi tới bây giờ dù áo đã phai màu, cũ mèm.

Lần thưởng ngoạn thứ hai với nhiều ấn tượng chơi bóng rổ trên sân tại thành phố Indianapolis của Đội Indiana Pacers. Lần xem bóng rổ này, tôi được ngồi trong một cái "lều - bít" (booth) loại sang mà một tổ hợp luật sư ở Indianapolis đã mua hàng năm (hình như cũng vài chục ngàn đô một năm?) mà con rể Trung Tướng Quang biết tôi mê bóng rổ, đãi tôi như là cách đền ơn tôi lo giúp chăm sóc bố mẹ vợ của anh ta tại Sacramento.

Tôi ao ước, nếu có tiền - may trúng số, tôi cũng thuê dài hạn một cái "bít" trên sân đấu cũng ở vào khoảng hàng thứ 10 tha hồ mà xem đội nhà đấu mệt nghỉ. Tôi có nơi mời bạn bè yêu thích bóng rổ có chỗ xem riêng biệt, thay vì ngồi thẳng lưng, có ghế dựa ngã lưng, có bếp ga, tủ lạnh tha hồ ăn uống thoải mái vui tới bến luôn. Ao ước đó tới nay chỉ là ước ao, tôi xin hẹn kiếp sau!

Tôi xin lướt qua một chút về sân đấu bóng rổ NBA (Basketball) của Thủ phủ Sacramento.

Trước kia, khoảng 20 năm, Sacramento không những có một đội nam của NBA mà lại có thêm một đội bóng rổ nữ của Hiệp Hội Bóng Rổ WNBA cũng khá sừng sỏ, nổi tiếng đối với các đội bóng rổ nữ khác. Nhưng, "không ăn nên làm ra", thua lỗ, chủ nhân phải bán đội nữ trước và cũng muốn giải nghệ bán luôn đội Sacramento Kings sang tiểu bang khác. Kể như Thủ phủ Sacramento, không còn đội bóng rổ nào hết của NBA và WNBA.

Bằng mọi giá chánh quyền Sacramento City, các hiệp hội thể thao địa phương và những fans quý mến đội Kings vận động với các đại gia, các nhà lập pháp, hành pháp trung ương và tiểu bang giành mua lại, dù chủ nhân đội Kings đã ký hợp đồng bán sang tiểu bang khác (nếu tôi nhớ không lầm là tiểu bang Oregon mua đội Kings và Phoenix - Arizona mua đội nữ?). Mọi người tập chú chỉ mua lại đội Kings và may mắn thành công trong đó phải kể công đầu là Thị Trưởng Sacramento đương nhiệm (cựu siêu sao của NBA, Johnson). Tôi nghĩ sau này tên đội Sacramento Kings nên kèm tên ông Johnson sau tên đội Kings hay đặt lại tên sân Goden 1 Center thành Golden 1 & Johnson Center để vinh danh, nhớ công ông...

Tôi là di dân tỵ nạn chánh trị HO đến Mỹ tháng 4.1993 vốn là cựu huấn luyện viên thể dục thể thao học đường, tôi mê nhất là môn "đá banh"- còn gọi là bóng đá, túc cầu, bóng tròn... Ở Việt Nam tôi mê môn thể thao vua túc cầu còn hơn mê gái và những môn thể dục thể thao khác tôi cũng thích như bơi lội, chạy bộ... những thứ tập dượt mệt xác.

Bước ngoặt lịch sử của đội Sacramento Kings (có mặt tại Sacramento từ năm 1985) còn tồn tại, bám trụ Thủ phủ Sacramento rất vững chắc như hiện nay. Từ trước năm 2016, đội Kings có sân riêng đã xây cất trên dưới 30 năm cho nên cũng khá già, cũ kỹ - quá đắt, cần có sân đấu bóng rổ mới hiện đại tiện nghi tăng thêm sự thu hút các fans ủng hộ hết mình trong đó có tôi. Xây dựng sân đấu mới, lại tăng thêm sự khó khăn vừa mua đội Kings vừa xây dựng sân đấu, cộng lại tốn gần cả tỷ đô la. May có ngân hàng Golden 1 bảo trợ xây dựng sân và có quỹ đất vàng tại down town của Sacramento City yểm trợ và một vị tỷ phú (gốc Ấn Độ) xuất tiền mua đội Kings. Sân vận động Golden 1 Center của đội Kings mở cửa khai trương, hoạt động chính thức từ ngày 30.9.2016 với số tiền xây dựng ban đầu lên \$558.2 triệu USD, nếu tính thời giá năm 2022 lên 681,202 triệu đô.

Theo Google đánh giá, sân bóng rổ Golden 1 Center là một trong một số ít sân bóng rổ mới xây dựng thuộc top các sân hiện đại, tiện nghi nhất và có ,sức chứa 17,608 chỗ ngồi trong sân.

H: Sân bóng rổ (basketball) Sacramento Kings - Golden 1 Center

Các cháu tôi hộ tống ông ngoại đến sân bóng rổ Kings. Nhân viên an ninh trật tự của sân Kings thấy một ông già giết giặc, chống gậy lụm cụm đứng xếp hàng vào cửa, thấy "tội nghiệp", bảo ba cháu dẫn tôi theo ông ta đi vòng qua hàng rào khán giả vào cửa, lên đầu. Bốn ông cháu được ưu tiên vào làm thủ tục check in và lên thang máy vào sân tìm chỗ ngồi.

Trong đời tôi có ba lần vui và hào hứng nhất được đi xe đấu bóng rổ, hai lần đội Sacramento Kings và một lần đội Indiana Pacers.

Tôi nhớ mãi, đội Sacramento Kings, cách đây khoảng 20 năm, đấu trận cuối cùng trong vòng playoffs với đội Los Angeles Lakers tranh vé đấu với Houston Rockets chiếm chức vô địch bảng miền Tây và đấu với đội vô địch bảng miền Đông tranh chức vô địch NBA. Mùa bóng rổ năm đó Los Angeles Lakers chiến thắng chiếm cúp vàng danh giá NBA. Trận 7 vòng playoffs đấu trên sân nhà giữa hai đội Kings và Lakers Kings, còn 3 giây cuối cùng, đội Lakers vẫn còn thua 2 điểm. Siêu sao Henry của Lakers ở góc phải sân đấu, nhận được bóng vội ném nhanh và may mắn bóng rơi vào rổ cũng đúng thời điểm tiếng còi của trọng tài ré lên chấm dứt trận đấu. Lakers tốt số thắng Kings đúng một điểm và Lakers tiến đến chiếm chức Vô Địch NBA mùa bóng này.

Tội nghiệp cho đội Sacramento Kings đã mang hận, oan nghiệt cho đến tận bây giờ chưa lần nào chiếm được chức vô địch của Bảng Miền Tây, làm gì có mặt ở trận chung kết của giải NBA.

Mùa bóng 2023 - 2024, đội Sacramento chơi khá, khởi sắc. Ngày hôm trước 12.3 thắng đội Bucks dòn đã 35 điểm và tối hôm sau (13.3.24) cũng tại sân nhà, đội Sacramento Kings cũng chiến thắng Los Angeles Lakers với 13 điểm cách biệt. Los Angeles Lakers cũng có hai siêu sao nổi tiếng trong NBA là LeBron James, Anthony Davis, đã nhiều lần chiếm chức Vô địch NBA.

Như vậy, đội Sacramento Kings hiên ngang "vớt" hai đội sừng sỏ Bucks và Lakers, chiến thắng hai đêm liên tiếp cũng tạo ấn tượng rất tốt vì cả hai đội Bucks và Lakers đều có hai siêu sao hàng đầu của NBA được tuyển chọn năm nay, chức Thủ quân hai bảng siêu sao nhà nghề NBA đấu biểu diễn, mỗi năm một lần. Đội tuyển A do siêu sao Giannis Antetokounmpo (đội Bucks) làm Đội trưởng và đội tuyển B do siêu sao LeBron James (đội Lakers) làm Đội trưởng...

Qua cách đền ơn của rổ Trung tướng Quang dù một vé vào xem bóng rổ chơi trên sân chỉ là món quà nhỏ mà tình thì sâu nặng vì làm cho tôi quá vui, yêu đời ít nhất cũng hai tiếng đồng hồ và còn giữ mãi trong tâm khảm tôi cho đến tận ngày nay, dù đã qua trên 15 năm.

Cuộc thương ngoạn gần đây tại sân bóng rổ đội nhà Sacramento thắng đậm đội khách làm cho tôi thêm hưng phấn, yêu đời ham sống, bình tĩnh mãn tính của ông già 90 hình như cũng tan biến không còn hiện hữu trong thân tôi dù vài tiếng. Đây cũng là món quà nhỏ của các cháu mà tình nghĩa vô cùng cao quý, các cháu gãi đúng chỗ ngứa của ông ngoại với chiếc áo có mang logo đội Kings và tên Ông Ngoại có chữ số 35 ở hàng dưới.

Thật vui, các cháu đặt biểu Ông Ngoại chiếc áo cánh trên \$130. Nếu không có thêm tên Ông Ngoại, với chữ số 35 thì giá trị chiếc áo này chỉ có mấy chục.

Các cháu ngoại tôi chỉ biết số 35 là năm sinh của tôi, 1935, mà chúng không hiểu nghĩa thứ hai mới là vui độc đáo - 35 còn có nghĩa con dê xồm, già hết xí quách còn tánh dê thì hết chỗ nói..!/.

H: Trước nhà

H: Bên ngoài sân Bóng Rổ Golden1 Center

Kỷ niệm ngày vui xem Bóng Rổ

Anh Phương Trần Văn Nga
Sacramento 24.3.2024

Kính mời đọc thêm những bài khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/AnhPhuongTranVanNga.html>

www.vietnamvanhien.net

An Lạc & Tự Chủ

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VIỆT NAM VĂN HIẾN VỚI HƠN 10000 TÁC PHẨM